

1. søndag efter Helligtrekonger – Bettina Niemann Krarup

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Markus:

De bar nogle små børn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; disciplene truede ad dem, men da Jesus så det, blev han vred og sagde til dem: »Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det.« Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem.

[Markusevangeliet 10,13-16](#)

Salmer til dagen:

392 Himlene, Herre, fortælle din ære

<https://www.dendanskesalmebogonline.dk/salme/392>

843 At standse ved en døbefont (100 Salmer)

Læs salmen nederst.

Prædiken

Besøg af en dame

Guds rige – en dag træder der en dame ind af min dør. Hun sætter sig ned, og taler til mig, hun har noget på hjertet, og det handler til min store overraskelse om mig. Hun siger: *hver gang jeg tænker på dig, og slår op i min bibel, så handler ordene om Guds rige. Du skal fortælle noget mere om Guds rige!*

Guds rige

I dag har jeg valgt denne læsning, som vi alle sammen kender fra dåbsritualet, og jeg tror, at jeg har valgt den, fordi den handler om Guds rige – det har umiddelbart ikke noget med damen at gøre, men det har noget med tiden at gøre. For Guds rige får en særlig betydning i denne tidsperiode, hvor verden er udfordret. Årstiden er mørk, men også tiden. Hvem havde nogensinde forestillet sig, at vasaler ville bryde ind i kongressen i USA? Hvem havde troen, at klimaet ville ændre sig så drastisk på så relativt få år? Hvem havde tænkt sig en tid, hvor vi alle sammen ville holde os for os selv, gøre en dyd ud at være asociale og selv springe kirkens jul over.

Aflyste julegudstjenester

Og hvorfor skulle det have nogen særlig betydning, at julens gudstjenester blev aflyst? Hvorfor skulle det betyde så meget mere end alt muligt andet? Pga. forberedelserne? Eller det manglende fællesskab? Eller Guds tilsynekomst i verden, som blev glemt? Det er vanskeligt at sætte ord på – som det måske er for mange af os, når vi for alvor har ondt i sjælen uanset årsagen. Personligt savnede jeg at være i det Helligåndens nærvær, som kan opstå i kirken, stilheden, læg mærke til den nu - mennesker, der bliver berørte, tankerne og minderne, der flyder sammen med Guds fortælling. Det, som sker, er på en måde ikke af denne verden. Det var damens ord heller ikke. De var ikke rationelle.

Luther og dåb

Hvordan skulle jeg kunne fortæller om Guds rige? Hvem kender Guds rige? Hvem kan vide, hvad de ord betyder?

Men de har med dåben at gøre, og jeg har tænkt på noget af det Luther sagde om dåben, at dåben ikke var overstået i et nu med begivenheden i sig selv. Det var ikke som at iklæde sig en ny rød frakke, sagde han. Nej snarere skulle dåben kædes til dagligdagen, til hverdagen, som noget vi tog på os hver dag, når vi stod op, og dagen gik i gang.

Iklæd dig dåbens ord

Prøv at iklæde jer nogle af de ord, vi kender fra dåben: *tag i nåde mod dette barn*, Gud har taget dig ind i sin nåde, gjort dig til en del af sit fællesskab, vil bevare dig både på jorden og i himlene. Så bliver du hjulpet til velsignelsen, ja måske blev du båret til den af et andet menneske, og derpå tilsagt af Gud at være hans velsignede menneskebarn uanset alder, og du blev skænket syndernes forladelse dvs. du blev på forhånd tilgivet al den skyld du ville pådrage dig igennem livet.

Og nu skal jeg nok stoppe, for vi skal jo ikke gennemgå hele dåbsritualet, men at tænke sig, at vi på den måde bliver en del af Guds rige, og bærer det med os ind i livet. Det har med godtagelse, kærlighed og agtelse at gøre. Og det er den frihed vi bliver rakt til at leve, men som vi så ofte glemmer.

Men hvorfor glemmer vi? De gælder også nu, dåbsordene!

Svar på glemsel

Man kunne svare, fordi vi bliver så optagede af vores eget, det vi skal, vil, og stiler imod.

Man kunne også svare anderledes, som to dåbsforældre svarede mig en dag ved en dåbssamtale. Jeg spurgte ind til læsningen fra Markusevangeliet, *hvad er det særlige ved de små børn*, spurgte jeg dem? Og de svarede: *vi tror, at de små børn har en umiddelbar indsigt i Guds rige, som vi glemmer i takt med opvæksten.*

Længsel

Siger deres svar jer noget? Vækker det genkendelse hos jer? Måske er det den indsigt, de italesætter hos barnet, jeg hele tiden søger tilbage imod. Måske er det den søgen jeg har brug for at være i juleaften og i dag og så mange andre dage i kirken sammen med jer. Måske er glimtene af den indsigt det, der driver mig – man kunne kalde det en længsel efter Gud og på samme tid en frihed til at leve. Under alle omstændigheder er det en tilbagevendende erfaring, at når jeg befinder mig her i kirkerummet sammen med andre mennesker, så forsvinder tid og sted og al den frygt og mørke et liv kunne rumme. Guds rige er det fuldkomne andet. Det er som et frirum i livet givet os/rakt os med dåbens ord, som vi vi må gentage over for hinanden for igen at høre tilsagnet om at hvile hos Gud altid i evighed til alle tider også i disse sekvenser af mørke dage – Guds rige, det bliver ikke større, og det er lige her imellem os.

Amen

At standse ved en døbefont

1. At standse ved en døbefont
og sine hænder folde,
at glemme dagens travle dont
og tanker, der er golde,
at se sig glad og varm og ren
på dette kolde kar af sten,
det er gudsbarnets lykke.
2. At blive her på dette sted,
hvor himlen dog er åben,
hvor engle stiger op og ned
og henter vand til dåben
fra bækken i Guds paradis,
at synge med i deres pris,
det er gudsbarnets lykke.
3. Og hænder det, du løber træet
i verdens myretue,
må du i gru, af dage mæt,
mod gravens grænse skue,
så stands ved døbefontens kar,
her skabes hel og ny og klar
gudsbarnets brudte lykke.
4. Her må du blive barn på ny,
blev dine hår end hvide.
Som Kristus var i livets gry,
er han ved aftentide.
At se sig glad og varm og ren
på dette kolde kar af sten,
det er gudsbarnets lykke.

Johannes Johansen, 1959
Melodi: Christian Præstholm

© Copyright 2020 Dansk Sang, Musiklærerforeningens forlag